

Regularisaties onder vuur

In het gewone strafrecht heeft een misdadiger die bekentenissen aflegt en berouw toont, recht op enige clementie

Fiscale spijtoptanten kunnen gemoedsrust kopen via een regularisatie bij het Contactpunt Regularisaties. Zij biechten daar hun fiscale zonden op, betalen de achterstallige belastingen, in sommige gevallen verhoogd met een boete, en krijgen vervolgens vergiffenis. Voor de zonden die ze hebben opgebiecht, kunnen ze fiscaal noch strafrechtelijk vervolgd worden.

Deze 'inkeerregeling' ligt de laatste maanden onder vuur. Niet alleen bepaalde politici, maar ook sommige ambtenaren vinden het niet kunnen dat fraudeurs er zo 'gemakkelijk' van afkomen. Kamerlid Almaci diende onlangs een wetsvoorstel in om de fiscale regularisatie heel wat duurder en minder 'aantrekkelijk' te maken. Op 27 januari wijdde de Kamercommissie voor Financiën een debat aan de fiscale regularisatie in aanwezigheid van vertegenwoordigers van het Contactpunt. De stokebrand zelf was op die vergadering niet aanwezig, maar haar collega's Van der Maelen, Van Biesen en De Potter legden de ambtenaren van het Contactpunt op de rooster.

Opvallend is dat de meeste politici ervan uitgaan dat de Schatkist veel geld misloopt door de fiscale regularisaties. Nochtans kan men elke euro die de fiscale regularisatie opbrengt, ook als winst zien. Er worden immers belastingen geïnd die in het verleden niet betaald zijn. Doordat de belastingbetaler zijn fouten spontaan opbiecht, komt dat geld alsnog met een minimum aan inspanning binnen, zonder dat hiervoor tijdrovende en arbeidsintensieve controles en procedures nodig zijn.

Uit andere vragen blijkt dat er nog meer regularisaties verwacht zouden kunnen worden indien de aangevers meer rechtszekerheid zouden hebben dat zij geen strafrechtelijke vervolging riskeren. Het strafrechtelijk beleid ligt echter niet in handen van het Contactpunt, zodat het nooit uitgesloten is dat een parketmagistraat of een rechter misschien een andere interpretatie van de wet hanteert.

Men kan zich natuurlijk afvragen of het geen slecht voorbeeld is voor de eerlijke belastingbetaler als aan fraudeurs de mogelijkheid wordt gegeven om zonder boete orde op zaken te stellen. Dan vergeet men echter dat bij de regularisatie van niet-aangegeven interesten een boete van 66% wordt opgelegd (15% belasting wordt 25%) en voor dividenden een van 40% (25% wordt 35%). Alleen voor beroepsinkomsten en btw-handelingen wordt geen boete toegepast.

Vermoedelijk inspireerde dat mevrouw Almaci om in haar voorstel een progressief stijgende boete op te nemen voor alle soorten inkomsten. Het hoogste boetetarief dat zij voorstelt, een verhoging van de tarieven met 50 procentpunten vanaf 2012, komt echter voor de beroepsinkomsten neer op een onteigening. Voor interesten zou de boete neerkomen op 333% van de gewone belasting (15% wordt 65%). In dat geval is een betrapping door de BBI veel goedkoper.

Als sluitstuk van haar voorstel wil mevrouw Almaci dat een ingediende en betaalde regularisatie zonder uitwerking blijft wanneer de aangever niet kan aantonen wat de herkomst is van de kapitalen die de geregulariseerde inkomsten hebben opgebracht. Dat lijkt mij niet alleen een omkering van de bewijslast te zijn, maar ook een onmogelijke opgave indien het betreffende vermogen al decennia lang in de familie aanwezig is en het niet meer traceerbaar is hoe het van de ene generatie op de andere is overgegaan.

In het gewone strafrecht heeft een misdadiger die bekentenissen aflegt en berouw toont, recht op enige clementie. In fiscale zaken lijkt dat moeilijker te liggen. Indien men de

spijtoptant echter zwaarder aanpakt dan de halsstarrige fraudeur, is men volgens mij toch verkeerd bezig.

Luc Vanheeswijck is advocaat bij Dumon, Sablon & Vanheeswijck.